

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci
Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi
Parisiensis academïæ Theologi**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1525

VD16 C 4211

Authoritate ueteris ac noui testame[n]ti, simul & sanctorum patru[m]
monstrari, q[uod] sancti in cœlis orent pro nobis. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

LIBER PRIMVS.

uerat militia) munera gratiarum pro alijs, & ea consecuti sunt. Igitur nunc profligatis omnino hostibus, uictoribusq; corona caput adornati, postq; celebres ex prostratis inimicis triumphos, & liberius pro nobis poscunt a deo dona, salutem nostram accommoda, & ea facilius impetrant. Quocirca & nunc sancti, in caelis gloriose coronati, deum pro nobis orant.

¶ **A**utoritate ueteris ac noui testamēti, simul & scōrum patrū, monstrari, qd sancti in caelis orēt pro nobis. **Cap. XI.**

Vnc autē reliquū est, testimonijs sacrae scripturae, ecclesiasticorūq; scriptorū receptissimae apud oēs auctoritatis, ostēdere, qd scī in caelis deo cōregnātes, pro nobis orōnes ad eū fundant. ¶ **E**t primū quidē

I ex ueteris instrumēti pagina id cōstat, ubi dñs ad **Hieremiam** ait. **Hiere. jr** Si steterint **Moyse** & **Samuel** corā me, nō est aīa mea ad pplm istū. Id autē nequaquā diceret de eis pro illo tpe, qd in placido **Abrahe** sinu quēuerūt duo illi scī p̄ses, si & tūc nō eent orare soliti, aut orare nō possent pro uiuētibus. Quēadmodum nec apte qd dixerit, qd si sol & luna orarēt dñm pro pplō, non exaudirent ab eo, qm̄ inanima illa corpa, nō p̄nt unquā id munus orōnis cuiq; p̄stare. Quare ex illis uerbis insinuat apte dñs, sanctos illos uiros in trāquillo illo aīarū receptaculo pro alijs rogare posse, aut id facere solitos esse. ¶ **P**ræterea, In scdo libro

2. Machab. jr **Machabæorū** scribit **Onias** summus **Iudæorū** sacerdos, uir uirtute spectabilis, tū uita defunctus, apparuisse **Iudæ Machabæo** manus protēdēs & orās pro omni pplō **Iudæorū**. **V**isus est simul & alter, admiranda gloria decorus, ipsi **Oniæ** in sacro illo spectaculo socius, de quo ait **Onias** ad **Iudā**. **Hic** est fratrum amator, & ppli **Israel**, hic est qd multū orat pro pplō, & uniuersa sc̄ta ciuitate,

Ibidem **Hieremias** propheta dei, qd tū sc̄us dñi propheta, lōgo aī tpe obdormiuerat in dño. **V**triusq; autē horū pie defunctorū orationē nō fuisse tū inanē, id liqdo prodit, qd ilico subnectit, ut pote qd extēderit **Hieremias** dexterā, dederitq; **Iudæ** gladium aureū, dicēs. **Accipe** sanctū gladiū, munus a deo, in quo deiciēs aduersarios ppli mei **Israel**. **O**rat igit sc̄i corpe exuti p̄ nobis,

III. bis, & exaudiunt a deo. ¶ **R**ursum, **Angelus Raphael** aperiens sacramētū diuinæ benignitatis, circa utruq; **Tobiā** angeli comit

De veneratione Sanctorum.

co ministerio exhibitæ, dixit ad Tobiam seniorē. **Q**uoniam orabas cum Tobia. 12
lachrymis & sepeliebas mortuos, & relinqbas prandiū tuū, &
mortuos abscondebas p̄ diē in domo tua, & nocte sepeliebas
eos, ego obtuli orationē tuā dño. **E**a aut̄ orationū nostrarū ob
latio, q̄ a sanctis illis spiritibus angelicis fit deo, nōne etiā com
mēdatoria est earū, & supplicatoria pro nobis an̄ cōspectū di
uinæ maiestatis, ut dignet̄ eas habere acceptas & gratas, & q̄d
illis deest, benigniter supplere? Itaq; cœlestes illi, p̄ nobis ex
cubitotes q̄ nunq̄ dormiūt, & custodes n̄ seduli, n̄r̄q; salu
tis amātissimi, illa n̄r̄q; orationū an̄ dei cōspectū oblatione, in
sinuant̄ etiā solícite pro nobis orare. ¶ **A**d hæc. In psalmo. 3] Psal. 38
dicit propheta ad dñm. Pro hac orabit ad te oīs sc̄t̄s, in tpe
oportuno. **V**bi significat, pro iniustitia hoīm remittēda, om̄
nē sanctū oraturū, cū tēpestiua fuerit hora, tēpus scilicet uite p̄
sentis, tēpus p̄cēnitētiæ & respiscētiæ. **Q**uod si oīs sc̄t̄s est ora
turus pro aliena iniustitia, certe & sancti in sinu Abrahæ tunc
quieti, & nūc in æterna requie gaudētes, orāt pro iniustitia no
stra ipsorū, q̄ adhuc detinemur in isto probationis n̄r̄æ stadio.
Quādiu em̄ hic cōsistimus, oportunū est tēpus, ut alij & potif
simū sancti, orēt pro nobis deū. ¶ **E**x nouo uero testamento, Iohan. 14
apta eiisdē rei h̄nt̄ testimonia, & primū de Ch̄so (qui est sc̄t̄s
& aliū paraclētū dabit uobis) **Q**uod iā trāsiturus ex hoc mūdo ad
patrē, dixit, atq; post gloriosam suā ascēsiōē, idē expleuit p̄
missum. **D**e eodē & Paulus ad Romanos scribit, q̄ etiā inter
pellat pro nobis. **E**t ad Hebr̄eos, q̄ est accedēs p̄ semetipsum Roma. 18
ad deū, semp̄ uiuēs, ad interpellandū pro nobis. **D**emū Iohā
nes in prima sua epistola. **S**ed & si q̄s peccauerit, aduocatū ha
bemus ap̄ patrē, Iesum Ch̄m iustū, & ipse est propiciatio p̄
peccatis nostris. **C**ū igitur Christus quatenus homo, oret pro
nobis (nā quatenus deus, n̄r̄as facilis admittit preces, & eorū q̄
pro nobis orant, ueniāq; supplicibus largit̄ & grām) nōne idē
præstant & sancti, imitatores tantæ in nos benignitatis eius?
Si nostrū caput in cœlis orat pro nobis, q̄dni idē facient & ei
mēbra, iā capiti illi indisseparabil̄ unita? ¶ **C**æterū, & idem VI
in membris locum habere, iam ex scriptura depromamus.
Cum.

Cum.

LIBER PRIMVS.

Mat. 15

Cum mulier Chananea a finibus Tyri & Sidonis egressa, clamaret post dñm, ut sanaret filiã eius uexatã a dæmonio, ei^s importunitate p̄mōti discipuli, dixerūt ad eū. **Dimitte eã**, q̄a clamat post nos. **Quid aut̄ idisp̄m**, q̄ discipuli rogarūt dñm ut eã exaudiret, dimitteretq; exauditã, nobis indicat. **Certe sanctor̄ benignitatē**, pro n̄ra salute apud deū cōtinue intercedētiū, obnixeq; petentiū, ut & nos, ad deū & ad eor̄ patrociniã

Lucã. 15

VII

sedulo clamãtes, dimittat uoti cōpotes. ¶ **Ad hæc**. In parabola de ficulnea sterili, apud Lucã descripta, cū paterfamilias dixisset ad cultorē uineę, q̄ arborē illã iã tres annos infertile succideret, r̄ndit illi cultor eius. **Dñe, dimitte illã & hoc anno**, ut q̄ dū fodiã circa illã, & mittã stercora. **Sane ficus illa**, nos peccatores signat in mysterio, steriles admodū & bonor̄ operū uacuos, dignosq; succidi seueritate diuinã iustitiã, ut mittamur in gehennã ignis. **Cultor aut̄ uineã**, sancti sunt habitantes in domo dñi, & angeli p̄sides n̄ri, q̄ rigorē diuinã cēsura tēperãt suis p̄cibus, orantq; deū supplices, ut adhuc dei nobis tēpus p̄cinitetiã, q̄ uitã nostrã emendemus in melius, atq; resipiscamus.

Lucã. 6

VIII

¶ **Insup**, dñs apud Lucã exhortans nos ad eleemosynã in alios erogandã, ait. **Date**, & dabit̄ uobis, mensurã bonã & cōfertã, & coagitatã, & supeffluentē, dabūt in sinū v̄rm. **At q̄ mō ñ q̄ hic pauperē degunt uitã**, hmōi mensurã tã cumulatã nobis repēdēt: eo certe mō, q̄ ad cœlestia regna hinc trãlati & illic diuites effecti, suffragijs & intercessionibus ap̄ deum, abũde terrenã bñficiã in se collocata cōpensabunt, orãtes dñm pro salute bñfactor̄ suor̄, eisq; ueniã peccator̄ & grãm impetrantes. **Orant̄ igit̄ beati**, cœlestis curiã ciues pro nobis

Lucã. 16

IX

¶ **Adde**, q̄ ap̄ eūdē euãgelistã i alio loco, dñs ad eãdē nos uirtutē & opus eius exhortãt, ait. **Facite uobis amicos de mãmone iniquitatis**, ut recipiant uos in æterna tabernacula. **Sed nunq̄d pauperē** (q̄s hic nobis amicos facimus, subleuãtes eor̄ inopiã, n̄rã diuitiã; erogatione) munus est, nos recipere in domos cœlestes & atria paradisi. **Nõne id, solius dei est**, admittere in quã defunctos hac uita, in æterna tabernacula.

Sapient. 11

Sane illud, dei primū est munus, q̄ uitã & mortis habet imperium. **Sed & n̄ris subleuati opibus**, in æterna nos tabernacula recipere dicūt

De ueneratione Sanctorum.

re dicunt, quoniam suis apud deum precibus nos iuuant, ut demum beatorum consortio inferamus. Memores namque acceptorum a nobis beneficiorum, ac minime ingrati, deum orant assidue, ut pro collatis in ipsos elemosynis, rependant nobis habitacula regni caelestis, atque pro temporalibus aeterna, pro perituris perpetua, denique pro caducis ac transitorijs, sempiterno quo permanura nobis bona retribuat. ¶ Demum, diues ille epulo flammis gehennalibus cruciatus, legit in Luca petiuisse ab Abraham, quod mitteret Lazarus ad domum patris sui, nunciatum fratribus suis, ut poenitentiam agerent & non ueniret ad locum illum tormentorum. Habuisse igitur uideat ille, aliquid boni affectus ad suos, ne in eandem inciderent damnationem (quis & id fecisse censeat a multis, ne eorum quod damnatione, & poenitentia apud inferos suauiter augeret cruciatus) optasseque illis bonum, quod poenitentiam agerent. Quis si is perpetuo addictus erat gehennae supplicio, alijs potuit optare bonum & petere, multo ualentius animam beatorum, semper bonum alijs & solum bonum imprecant, deumque intentius orant, ut quod optant alijs bonum, ipsis elargiant. Perpicuum est igitur, sanctos in caelo beatos, orare pro nobis. ¶ Rursum in sacra Apocalypsi describunt uiginti quatuor seniores procidentes coram agno, habentes singuli cytharas, & phialas aureas plenas odorum, quae sunt orationes sanctorum. Et in alio eiusdem libri loco, angelo stanti ante altare & habenti turibulum aureum dicuntur fuisse data incensa multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare, quod est ante thronum dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum, de manu angeli coram deo. Ecce iam tertio notatas, in illo scripturarum reuelationum ac uisionum mysticarum, libro orationes sanctorum. Quas non recte quis intellexerit, esse tantum orationes hominum, hic pie & sancte uiuentium, nam illi, non tantum complent scripturarum omnium numerum, quoniam quidem propter illos, & non quod caelestia tenent regna, in numero etiam sanctorum habendi sunt, imo potius, quam agentes ad huc presentem uitam, ut quae a sanctitatis integritate nunquam amplius descendere possunt, quod in uiuentibus locum non habet. Cum igitur in loco super praedicto, sanctorum omnium orationes commemorauerit Beatus Iohannes, constat utique, & sanctos ipsos aethereis sedibus receptos, deo orationes pro nobis fundere, quoniam quidem nequaquam indigent, ut pro seipsis deum orent. ¶ Postremum auctoritatibus sanctorum patrum, XII

f idem

LIBER PRIMVS.

idē facile cōprobat, ut beati Augustini dicentis in ope de uer-
bis apostoli. Iniuria est pro martyre in ecclia orare, cuius debe-
mus orationibus cōmendari. Et iteꝛ idē, loquens de moritu-
ro in cōsummatione seculi & tunc purgādo, inquit, Aestimo
eū quasi per ignē transeuntē, saluari meritis & intercessionibꝰ

Bernardus pleaf Chrūs in eis. Accedit illi & Bernardus, in sermone de
uigilia apostolorꝰ Petri & Pauli dicens. Qui potēs erat i ter-
ra, potētior est in ccelis, añ faciē dñi dei sui. Si em̄ dū adhuc ui-
ueret, miserius est peccatoribus & orauit pro eis, nūc tāto am-
plius, q̄to uerius cognoscit miserias n̄ras, orat pro nobis patrē
qa illa beata patria charitatē eius nō minuit, sed augmentauit

Cap. 7 **Hieronymus.** Eo etiā tendit Hieronymus supra adductus cōtra Vigilatiū,
exēploꝝ beati Stephani, Moyſi, & Pauli oñdens, sanctos in
ccelis intercedere pro nobis. Oposum sane foret & pene sup-
uacuū, Ambrosii, Gregorij, Chryso. cæterorꝰqꝰ sc̄torꝰ patrū
authoritates eādē fulcietes sniam i p̄ntia afferre. Neqꝰ necessa-
riū id nūc uisum est, qm̄ si quibus fuerit cordi eas cognoscere,
diligenti libroꝝ ipsorꝰ lectione, illas habebunt obuias. Prop-
terea ab his supsedentes, ad alia properamus.

¶ **Q** sancti sint a nobis orādi, multiplici rōne, & scripturæ
etiā sanctæ, testimonio ostendi. **Cap. XII.**

Vm multifariā sit iā monstratū, sanctos ipsos pro
nobis orare deū, reliquū est nunc ostendere, id rō-
ni admodū esse cōsonū, & utile n̄ræ saluti, qꝰ sc̄tos
ipsos sedulo oremus, ut ipsi apud dñm intercedant
pro nobis. ¶ Et primo quidē, qm̄ in ueteris testamenti pagina

Gene. 26 phibet sæpenumero dñs, se uiuentibus cōtulisse aut collaturū
esse beneficia, ob defunctorꝰ patrū sancti moniā & bonitatem
Vt cū in Genesi dicit dñs ad Isaac. Multiplicabo semen tuū
sicut stellas cæli, daboqꝰ posteris tuis uniuersas regiones has,
eo qꝰ obedierit Abrahā uoci meæ, & custodierit mādata ac
p̄cepta mea, & cæremonias legesqꝰ seruauerit. Et paulo post.

Exodi. 3. Abrahā Rursum cū pp̄lo Israelitico exhibiturus erat dñs bñ-
ficiū liberationis ex Aegypto per Moysen, se deū Abrahā,
Isaac,